

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

D O M

Afsagt den 9. marts 2007 af Østre Landsrets 13. afdeling (landsdommerne M. Levy, Inge Neergaard Jessen og Jens Valdemar Krenchel (kst.)).

13. afd. nr. B-1576-05:

1) Digital Marketing Support ApS

(advokat Dan Christian Harild)

2) Anani Voulé

(advokat Dan Christian Harild)

mod

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og

og Udvikling

(Kammeradvokat K. Hagel-Sørensen)

Denne sag vedrører navnlig spørgsmålet, om nærmere angivne bestemmelser i lov nr. 598 af 24. juni 2005 om internet-domæner, der særligt tildeles Danmark, er forenelige med grundlovens § 3, 3. pkt. samt § 73.

Under sagen, der er anlagt d. 24. maj 2005, har sagsøgerne Digital Marketing Support ApS og Anani Voulé nedlagt påstand om, at

1. Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at lov nr. 598 af 24. juni 2005 om internet-domæner, der særligt tildeles Danmark (herefter internet domæneloven) i strid med grundlovens § 3, 3. pkt. ved bestemmelserne

i lovens §§ 2, 6, 11 og 28 har foretaget indgreb med virkning for en mellem sagsøgerne og tredjemand verserende retssag, og at loven for så vidt er ugyldig.

2. Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at de bestemmelser i §§ 2, 6, 11 og 28 i internet domæneloven, som regulerer forholdet mellem sagsøgerne og tredjemand i en verserende retssag, er i strid med sagsøgernes rettigheder i henhold til den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 6, stk. 1, og at loven for så vidt er ugyldig.

3. Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at de bestemmelser i §§ 2, 6, 11 og 28 i internet domæneloven, som forbeholder domænenavneadministratoropgaven til kun een operatør (foreningen "DIFO" og/eller et selskab ejet af "DIFO") er i strid med de gældende EU-regler om fri konkurrence og frit leverandørvalg på it- og telemarkedet, og at loven for så vidt er ugyldig.

4. Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at der ikke på grundlag af de aftaler, der er indgået mellem det i USA registrerede selskab "ICANN" og den amerikanske regering (Department of Commerce) kan udledes nogen kompetence for den danske forening "DIFO" til at slette eller inddrage de af sagsøgerne registrerede domænenavne under topdomænet ".dk", og at sagsøgerne ikke som følge af de omtalte aftaler er forpligtet af de regler, der er indført af nævnte forening, "DIFO".

5. Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at domænenavnesystemet ikke indebærer nogen ret for den danske stat i relation til sagsøgerne som brugere af internettet, at førsteordensdomænet ".dk" ikke tilhører den danske stat, og at det amerikanskregistrerede selskab "ICANN" ikke har overdraget ejendomsretten eller andre immaterielle rettigheder til førsteordensdomænet ".dk".

6. Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at det er den amerikanske stat og selskabet VeriSign Inc., og ikke DIFO eller ICANN, der stiller domænenavnesystemet og topdomænet ".dk" til rådighed for det globale internetsamfund, herunder sagsøgerne.

7. Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at foreningen "DIFO" ikke har leveret domænenavneserviceydelse og heller ikke aktuelt leverer sådanne ydelser til sagsøgerne.

8. Vedrørende ekspropriation.

Principalt:

Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at bestemmelserne i §§ 2, 6, 11 og 28 i internet domæneloven indebærer en ekspropriation af sagsøgernes rettigheder til TCP/IP-teknologien og til det tilhørende domænavnesystem, og at disse bestemmelser er vedtaget i strid med grundlovens § 73, stk. 1.

Subsidiært:

Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøgerne er berettiget til fuldstændig erstatning i henhold til grundlovens § 73 i det omfang der i henhold til internet domæneloven sker inddragelse af sagsøgernes domænavne og/eller sagsøgernes ret til at være administrator for egne og kunders domænavne.

Overfor de af Digital Marketing Support ApS nedlagte påstande har sagsøgte, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling (herefter Videnskabsministeriet) nedlagt følgende påstande:

Ad påstand 1-7:

Principalt: Afvisning.

Subsidiært: Frifindelse.

Ad påstand 8, det principale led:

Frifindelse.

Vedrørende påstand 8, det subsidiære led:

Principalt afvisning.

Subsidiært: Frifindelse.

Foreningen FIL og Forskningsministeriets og MoU bygger på et samarbejde mellem flere uafhængige udbydere af .dk domænavne, hvor udbyderne selv administrerer domænavnene. IdMoU har på intet tidspunkt tildelt DIFO nogen juridiske rettigheder/kompetencer i forhold til hverken .dk topdomænet eller

Over for de af Anani Voulé nedlagte påstande påstås principalt afvisning og subsidiært frifindelse.

Sagens omstændigheder

Foreningen Dansk Internet Forum blev stiftet i 1999 på baggrund af et Internet Danmark Memorandum of Understanding (IdMoU) med tilslutning fra blandt andet Forskningsministeriet. Den 1. december 1999 godkendte daværende forskningsminister, Birte Weiss, bestyrelsessammensætningen, og foreningen overtog administrationen af langedomænet.dk, hvilket Forskningsministeriet bekræftede overfor ICANN i et brev af 28. januar 2000.

Foreningen Dansk Internet Forum overtog ansvaret fra Foreningen af Internet Leverandører (FIL), som hidtil havde varetaget opgaven blandt andet i henhold til en hostmasteraftale med DKnet. Formålet med dannelsen af Foreningen Dansk Internet Forum var at etablere et grundlag for selvregulering i forhold til

.dkhostmasterfunktionen, og af § 2 i vedtægterne for Foreningen Dansk Internet Forum fremgår det blandt andet, at foreningen skal varetage DK-hostmasterfunktionen, at den skal fastlægge de overordnede retningslinjer for hostmasterfunktionen i Danmark, at den skal overvåge administrationen af og føre tilsyn med DK-hostmasterfunktionen, at den skal fastlægge retningslinjerne for tildeling af brugsrettigheder til domænenavne under topdomænet "dk", og at den skal fastlægge regler for god forretningsskik ved salg og udbud af internetadgang samt ydelser i relation til hostmasterfunktionen. Foreningen Dansk Internet Forum har indgået en driftsoverenskomst med DK Hostmaster A/S om hostmasterfunktionen.

Foreningen Dansk Internet Forum har udarbejdet regelsættet "Regler for registrering, administration og konfliktløsning vedrørende domænenavne under top level domænet.dk". Regelsættet er dateret den 21. februar 2000 med senere ændringer. Af regelsættets formålsbestemmelse fremgår det, at det har til formål at skabe entydige kriterier for registrering, administration og konfliktløsning af andenordens domænenavne under .dk-domænet med det formål at sikre, at domænenavneservicen for .dktopdomænet kan fungere så effektivt og gennemsigt som muligt. Af regelsættet fremgår blandt andet endvidere:

"4.1. Inddragelse i almenhedens interesse.

DIFO kan beslutte, at DK Hostmaster skal inddrage domænenavne, der allerede er registreret til ibrugtagning, hvis der skønnes behov for at anvende disse domænenavne i almenhedens interesse. Har domænenavnet været taget i aktiv anvendelse som led i registrantens almindelige virke, kan der tilkendes indehaveren en rimelig godtgørelse, som udredes af DIFO. DIFO's afgørelser efter denne bestemmelse kan indbringes for det i pkt. 5.1. omhandlede klagævn.

I et brev af 11. maj 2000 fra Foreningen Dansk Internet Forum, DIFO, til Digital Marketing Support ApS meddelte foreningen, at den ville tage skridt til inddragelse af sagsøgers domæne "co.dk", idet det ikke kunne udelukkes, at man under .dk-domænet på et senere tidspunkt agtede at anvende det inddragne domæne til registrering af tredjeordens domæner. DIFO meddelte samtidig at de var parat til at udrede en godtgørelse herfor.

Digital Marketing Support ApS søgte den 16. januar 1997 om at få tildelt adressen co.dk. Digital Marketing Support ApS fik på baggrund af denne ansøgning udstedt et certifikat fra DK Hostmaster, hvoraf det fremgår, at det pr. 16. januar 1997 er registreret, at Digital Marketing Support ApS har taget domænenavnet co.dk i brug.

Som følge heraf anlagde Digital Marketing Support ApS forbudssag ved Københavns Byrets fogedafdeling, der den 28. september 2000 afsagde kendelse, hvorved forbudssag mod Dansk Internet Forum

(DIFO) blev nægtet fremme. Afgørelsen blev påkæret til Østre Landsret, der den 30. august 2002, traf følgende afgørelse:

"...det forbydes indkærede, Dansk Internet Forum, DIFO, at slette domænenavnet co.dk fra domænenavnedatabasen som domænenavn tilhørende kærende, Digital Marketing Support ApS."

Sø- og Handelsretten afsagde den 15. juni 2004 dom i justificationssagen i hvilken påstandene var følgende:

"Sagsøger Digital Marketing Support ApS har nedlagt påstand om, at

- 1) Foreningen Dansk Internet Forum tilpligtes at anerkende ikke at besidde nogen privat immateriel rettighed eller andre ejendomsrettigheder til ladedomænet "dk" eller domænenavnedatabasen .dk.
- 2) Foreningen Dansk Internet Forum tilpligtes at anerkende ikke at have ret til at fastsætte regler over for Digital Marketing Support ApS om inddragelse, sletning, overdragelse eller ekspropriation af domænenavnet co.dk eller andre af Digital Marketing Support ApS's domænenavne, registreret i domænenavnedatabasen .dk.
- 3) Foreningen Dansk Internet Forum tilpligtes at anerkende ikke at have eneret til at udbyde og sælge eller tildele domænenavne i Danmark.
- 4) Foreningen Dansk Internet Forum tilpligtes at anerkende ikke at have nogen særlig kompetence til at påtale Digital Marketing Support ApS's påståede krænkelse af god markedsføringskik.
- 5) Foreningen Dansk Internet Forum tilpligtes at anerkende ikke at have nogen kompetence til at træffe afgørelser over for Digital Marketing Support ApS som sket i Foreningen Dansk Internet Forums brev af 11. marts 2000 og 30. juni 2000.
- 6) Foreningen Dansk Internet Forum dømmes til at anerkende, at det af Østre Landsret den 30. august 2002 nedlagte forbud, hvor det blev bestemt, "...at det forbydes indkærede, Dansk Internet Forum, DIFO, at slette domænenavnet co.dk fra domænenavnedatabasen som domænenavn tilhørende kærende, Digital Marketing Support ApS", er lovligt gjort og af sagsøgeren lovligt forfulgt.

Sagsøgte, Foreningen Dansk Internet Forum, har med hensyn til påstand 1 nedlagt påstand om frifindelse.

For så vidt angår påstand 2 er der nedlagt påstand om afvisning for så vidt angår den del af påstanden, der vedrører ekspropriation. I øvrigt er der med hensyn til påstand 2 påstået frifindelse.

Med hensyn til påstand 3-5 er der nedlagt påstand om afvisning, idet Foreningen Dansk Internet Forum dog tager bekræftende til genmæle overfor påstand 4, såfremt Digital Marketing Support ApS ved "særlig kompetence" mener en kompetence f.eks. svarende til forbrugerombudsmandens kompetence, altså en kompetence, der rækker ud over andre borgeres indsigelsesret. Subsidiært er der nedlagt påstand om frifindelse overfor påstand 5.

Endelig er der vedrørende påstand 6 nedlagt påstand om frifindelse. Subsidiært er der nedlagt påstand om, at det af Østre Landsret nedlagte forbud ændres som følger: Det forbydes Foreningen Dansk Internet Forum at inddrage det af Digital Marketing Support ApS's registrerede domæne-

navn "co.dk" under henvisning til almenhedens interesse i henhold til beslutning herom af 11. maj 2000."

Sø- og Handelsrettens præmisser i sagen var sålydende:

" ...

Ad påstand 6:

Det må lægges til grund, at det amerikanske handelsministerium har delegeret en del af den faktiske koordinering og administration af domænenavnesystemet til organisationen ICANN.

Delegationen til ICANN er sket på aftalebasis og med henblik på at "privatisere" internettet. ICANNs koordinering og administration bygger på aftalememorandummet af 25. november 1998 og en række andre dokumenter, ...

Det fremgår udtrykkeligt af aftalegrundlaget, at det forudsættes, at der i de enkelte lande udpeges organer, der skal forestå den tekniske administration af det enkelte landekodedomæne. Det ligger endvidere forudsætningsvist i aftalegrundlaget mellem det amerikanske handelsministerium og ICANN, at landekodeadministratorerne er berettigede til at opstille nogle (yderligere) nærmere regler for administrationen af landekodedomænet, herunder om tildeling af domæneadresser.

Kompetencen til at administrere landekodedomænet .dk er i Danmark tillagt Foreningen Dansk Internet Forum, som på baggrund heraf forestår administrationen af landekodedomænet .dk.

Administrationen af landekodedomænet .dk bygger principielt på privatretligt grundlag, og der er som anført ovenfor ikke grundlag for at antage, at landekodedomæneadministratorerne er uberettiget til at opstille nærmere regler, der rækker ud over regler af mere teknisk karakter. Der kan derfor opstilles regler om, hvilke domæneadresser der kan tildeles, og under hvilke betingelser og vilkår denne tildeling sker.

Det er ubestridt, at Digital Marketing Support ApS på baggrund af registreringsansøgningen indgivet den 16. januar 1997 fik tildelt co.dk, og at brugen i hvert fald frem til Foreningen Dansk Internet Forums beslutning om inddragelse af domænenavnet har været lovlig.

Tildelingen af adressen co.dk har karakter af en aftale indgået mellem Digital Marketing Support APS og FIL, og Foreningen Dansk Internet Forum har overtaget FILs kundeportefølje, da denne overtog administrationen af landekodedomænet .dk, hvilket Forskningsministeriet bekræftede over for ICANN i et brev af 28. januar 2000.

Foreningen Dansk Internet Forums aftaler med de enkelte domæneadresseindehavere har karakter af en masseaftale, og retten finder ikke, at der er grundlag for at antage, at der ikke skulle være mulighed for at foretage ændringer i aftalegrundlaget, når særlige grunde taler herfor.

Digital Marketing Support ApS findes ikke efter det mellem parterne bestående retsforhold at have haft føje til at regne med, at aftalegrundlaget ikke muligt ville blive ændret blandt andet under hensyn til den tekniske udvikling og erfaringer m.v. fra udlandet om anvendelse og opdeling af domænenavnesystemet.

Det må imidlertid være klart, at Foreningen Dansk Internet Forum i kraft af sin status som eneste landekodeadministrator af .dk, ikke må udsætte kunderne for forskelsbehandling eller anvendelse af usaglige kriterier.

Da bestemmelsen i pkt. 4.1 ikke kan anses for at være fastsat efter usaglige hensyn eller at medføre en urimelig forskelsbehandling af forbrugerne, har Foreningen Dansk Internet Forum været berettiget til at opstille reglen, hvorefter DIFO kan beslutte, at DK Hostmaster skal inddrage domænenavne, der allerede er registreret til ibrugtagning, hvis der skønnes behov for at anvende disse domænenavne i almenhedens interesse. Det må dog være klart, at der efter bestemmelsen skal foreligge ganske vægtige grunde for at inddrage en domæneadresse, som er taget i brug af en registrant.

Uanset at Digital Marketing Support ApS's ibrugtagning af co.dk muligt kan have skabt en uklarhed for visse forbrugere, finder retten efter bevisførelsen ikke, at det er godtgjort, at der foreligger sådanne vægtige hensyn til almenhedens interesse, at betingelserne for at inddrage adressen co.dk i medfør af pkt. 4.1, var opfyldt.

Da det nedlagte forbud er bredt formuleret og ikke henviser specifikt til den af Foreningen Dansk Internet Forum truffe beslutning i henhold til pkt. 4.1, vil Foreningen Dansk Internet Forums subsidiære påstand vedrørende påstand 6 være at tage til følge.

Ad påstand 1:

Retten finder, at påstanden er behæftet med en sådan uklarhed og ubestemthed, at den i sin helhed, uanset Foreningen Dansk Internet Forums frifindelsespåstand, må afvises.

Ad påstand 2:

Foreningen Dansk Internet Forum har ikke påstået at have kompetence til at træffe afgørelse om ekspropriation. Denne del af påstand 2 afvises derfor, da Digital Marketing Support ApS ikke har nogen retlig interesse i at få pådømt denne del af påstanden.

For så vidt angår den resterende del af påstanden, finder retten, at påstanden er så vid og behæftet med en sådan uklarhed og ubestemthed, at den, uanset Foreningen Dansk Internet Forums frifindelsespåstand, må afvises.

Ad påstand 3:

Foreningen Dansk Internet Forum har ikke påstået at have eneret som anført i påstanden. Digital Marketing Support ApS har derfor ikke nogen retlig interesse i at få pådømt påstanden, hvorfor den vil være at afvise.

Ad påstand 4:

Retten finder, at påstanden er behæftet med en sådan uklarhed og ubestemthed, at Foreningen Dansk Internet Forums afvisningspåstand må tages til følge.

Ad påstand 5:

Retten finder, at påstanden er så vid og behæftet med en sådan uklarhed og ubestemthed, at den må afvises.

...”

Sø- og Handelsrettens dom blev af Digital Marketing Support ApS anket til Højesteret, der afsagde dom i sagen den 23. januar 2006. I Højesterets begrundelse anføres det bl.a.:

”Af de grunde, der er anført af Sø- og Handelsretten, tiltræder Højesteret, at Foreningen Dansk Internet Forum har været berettiget til at opstille regler om tildeling af domæneadresser og vilkårene herfor.

Højesteret tiltræder endvidere, at retsforholdet mellem DIFO og indehavere af domæneadresser, herunder Digital Marketing Support ApS, er af aftaleretligt karakter (masseaftale), og at DIFO har været berettiget til at foretage ændringer i aftalegrundlaget, når særlige grunde talte herfor.

Herefter og i øvrigt af de grunde, der er anført af Sø- og Handelsretten, tiltræder Højesteret, at fogedforbudet er begrænset som sket ved Sø- og Handelsrettens dom.

Højesteret tager derfor DIFOs påstand om stadfæstelse af påstand 6 til følge.

...
Vedrørende påstand 1-5 tiltræder Højesteret af de grunde, der er anført af Sø- og Handelsretten, at påstandene afvises.
...”

Allerede mens sagen mellem Digital Marketing Support ApS og DIFO verserede for Sø- og Handelsretten nedsatte Videnskabsministeret et udvalg om administration af domænenavne i Danmark, med deltagelse af bl.a. Højesteretsdommer, tidligere advokat for DIFO, Jon Stockholm, tillige med repræsentanter for interesseorganisationer og offentlige myndigheder. Udvalgsarbejdet mundede ud i betænkning 1450/2004 som tillige indeholdt et lovforslag.

Videnskabsministeren fremsatte den 27. april 2005 lovforslag L165 (Folketingssamlingen 2004-5, 2. samling), som i det væsentlige byggede på det i betænkningen indeholdte lovforslag og bemærkninger hertil.

Af de almindelige bemærkninger i det fremsatte lovforslag fremgår bl.a.:

”Dette lovforslag fastsætter en ramme for administrationen af internet-domænet .dk, samt andre internet-domæner, der særligt tildeles Danmark.

Der har hidtil ikke været lovgivet på området for administration af internet-domæner. Området har indtil nu været etableret i et privatretligt selvreguleringsregi etableret af repræsentanter fra internet-samfundet.

Siden etableringen af det danske selvreguleringsystem i 1999 er udviklingen indenfor informations- og kommunikationsteknologien, herunder internettet, gået stærkt. Internettet og dermed brugen af internet-domænenavne får stadig stigende betydning for både private virksomheder, offentlige myndigheder, private forbrugere og for samfundsøkonomien som helhed. Værdien af et internet-domænenavn kan i dag være meget stor for den enkelte virksomhed.

På den baggrund er det ikke længere hensigtsmæssigt at lade området være helt ureguleret. Det er således behov for at sikre nogle overordnede retningslinjer og kriterier for administrationen af .dk, og andre internet-domæner, der særligt tildeles Danmark.

Forslaget er dermed udtryk for, at internet-domænenavne nu er blevet så vigtig en del af infrastrukturen, at en lovgivningsmæssig ramme er nødvendig.

...

Baggrunden for lovforslaget

...

Et grundlæggende hensyn er at skabe retssikkerhed i forhold til administrator, registranter, registratorer og brugere af internettet generelt i forhold til administrationen af .dk og andre internet-domæner, der særligt tildeles Danmark. Den hastige udvikling på internet-området og områdets stadig stigende udvikling på internet-området og områdets stadig stigende samfundsmæssige betydning har endvidere først til et behov for en klar lovgivningsmæssig forankring.

Et andet hensyn er at sikre administrator lovmæssig legitimitet til administration af et givent internet-domæne.

Det er endvidere et centralt hensyn at sikre myndighederne formel kompetence til at gribe ind, hvis administrationen af internet-domænet .dk eller af andre internet-domæner, der særligt er til-delt Danmark, ikke længere fungerer effektivt.

En lovgivning vil også give brugerne klarhed over rollefordelingen mellem myndighederne og administratorer af internet-domænenavne. I dag opfatter mange registranter Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling som klageinstans, selv om ministeriet ikke kan afhjælpe borgerens problemer, idet ministeriets eneste kompetence er at trække støtten til det nuværende selvreguleringsregime tilbage ved, at ministeriet anmoder ICANN om at overføre tildelingen af .dk til en anden administrator.

...

Internationale forhold i øvrigt

...

ICANN besidder ikke kompetence til at fratage en landekodeadministrator et lantedomæne uden involvering af DoC og regeringen eller en offentlig myndighed fra det land, under hvilket lantedomænet henhører.

Eftersom tildelingen af lantedomænet .dk til en administrator ikke er baseret på en aftale med ICANN eller DoC, og da der i øvrigt ikke består nogen forpligtelse mellem parterne i forbindelse med administratorens varetagelse af lantedomænet, påhviler der ikke administrator juridiske forpligtelser i forholdet til ICANN.

ICANN har ikke global lovgivningskompetence eller rettigheder i forhold til den teknologi, der styrer internettet. Således kan ICANN heller ikke videredelegere juridiske rettigheder eller kompetencer i traditionel forstand relateret til internettet. ICANN kan derimod tildele administrator den tekniske opgave med at administrere lantedomænet .dk.

..."

"...

Det kan således konstateres, at administrator ikke i forhold til ICANN er underlagt forpligtelser, der retligt kan forpligte administrator til at forvalte lantedomænet på en bestemt måde. Som følge heraf er det heller ikke muligt for registranter at støtte ret på ICANN's vedtægter mv.

Fra den danske regerings side (ved Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling) relaterer forholdet til ICANN sig til spørgsmålet om, hvem der skal administrere .dk. Regeringen har således mulighed for at anmode ICANN om at fratage lantedomænet fra administrationen af -dk og søge denne overdraget til en anden administrator.

Der er som følge af ICANN's vedtægter oprettet en Country-Code Names Supporting Organization. Organisationen, som skal bestå af landomæneadministratorer, har ansvaret for at udvikle og komme med anbefalinger til ICANN's bestyrelse vedrørende den globale ccTLD politik.

Der tages i de gældende vedtægter hensyn til, at landenavneadministratorerne ikke i deres administration forpligtes til at tiltræde bestemmelser, der er i strid med national lovgivning. Der er således en anerkendelse af, at det er regeringerne eller udpegede nationale myndigheder, der har den overordnede rettighed til landomæner og dermed også kompetencen til at fastsætte nationale lovgivning på området.....

På internationalt plan er der ikke indgået aftaler eller tiltrådt traktater om administration af landomæner. Danmark er således ikke juridisk bundet af internationale regler på området. Hertil kommer, at Danmark heller ikke er forpligtet af beslutninger truffet i regi af ICANN.".....

Af lovforslaget specielle bemærkninger fremgår vedrørende forslagets § 2 bl.a., at:

"Det foreslås, at loven udformes, så den omfatter samtlige internet-domæner, der fra international side særligt er tildelt Danmark, ... Internet-domæner, der særligt er tildelt Danmark, er internet-domæner, ~~der fra ICANN's side er overdraget til Danmark~~ som første ordens lande-domæne (heretter benævnt første ordens internet-domæne) eller andre internet-domæner, der fra ICANN's side eller fra andre tildeles Danmark...

Med den foreslåede bestemmelse understreges det, at de internet-domæner, der har særlig tilknytning til Danmark i kraft af beslutning i internationale organisationer, er en offentlig ressource, der tilhører den danske stat. Internet-domænerne tilhører således overordnet set den danske stat inden for de rammer, som gælder internationalt og med de begrænsninger, der følger af internationale forhold og forpligtelser i øvrigt. Hermed slås statens eneret fast. En lignende bestemmelse findes på europæisk plan i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 733/2002, artikel 7 om implementering af topdomænet .eu.

..."

Forklaringer

Anani Voulé har som part vedstået sin forklaring, som gengivet i Sø- og Handelsrettens dom af 15. juni 2004. Han har supplerende forklaret bl.a. at der i internetbranchen var utilfredshed med, at det var Tele Danmark, der stod for registreringen af internet-domæner, da det betød, at der stod Tele Danmarks navn også på de registreringer, som andre virksomheder foranledigede. Det var endvidere umuligt ud fra Tele Danmarks regnskab at gennemskue, hvad det kostede at administrere domænenavne under .dk. Dette var baggrunden for, at domæneregistreringer blev flyttet til et nyt selskab. Alle internetleverandører bakkede dette op og der var i den forbindelse drøftelser om, at det ny selskab skulle ejes af alle i branchen. Det endte dog med at forskningsministeren besluttede, at administrationen skulle ligge i den selv-ejende institution DIFO. DIFO var ikke tænkt som et regulerende organ. Han har genanlagt en sag for Sø- og Handelsretten efter Højesterets dom i forbudssagen.

Procedure

Digital Marketing Support ApS og Anani Voulé har til støtte for de nedlagte påstande i deres påstandsdokument gjort følgende anbringender gældende,
”...

- (1) at .dk domænet ikke tilhører den danske stat, således som det er anført i loven, idet ICANN ikke har kunnet overdrage .dk domænet til den danske stat;
- (2) at ICANN ikke har overdraget .dk topdomænet til den danske stat, hvorfor den danske stat hverken har den i lovens § 2 påståede ejendomsret eller eneret til administration af domænenavne under .dk topdomænet.
- (3) at topdomænet .dk er administreret i USA af VeriSign Inc. efter amerikanske love.
- (4) at den danske stat ikke er leverandøren af domænenavnesystemet eller .dk topdomænet, hvorfor den danske stat er afskåret fra at fastsætte forretningsbetingelser for domænenavneydelserne (§ 11);
- (5) at det har afgørende betydning for retsforholdet mellem sagsøgerne og Videnskabsministeriet, om det er den amerikanske regering og selskabet VeriSign Inc. eller den danske regering og foreningen DIFO, der er leverandøren af domænenavnesystemet og .dk topdomænet, idet den danske regering og foreningen DIFO er afskåret fra at fastsætte forretningsbetingelser for domænenavnesystemet og .dk topdomænet, såfremt de ikke er leverandører, hvorved de samtidig er afskåret fra at kunne indføre inddragelsesklausuler i deres leveringsbetingelser mv., men i stedet vil være henvist til at foretage en ekspropriation i overensstemmelse med grundlovens bestemmelser, eller købe de domænenavne de måtte ønske at eje, jf. f.eks. den norske statens køb af domænenavnet ”nav.no” for 4.375.000,00 norske kroner;
- (6) at dét, der kan administreres på dansk territorium, som den danske stat i kraft af territorialhøjhed har adgang til at kunne fastsætte regler om, er anden niveau domænenavne registreret under topdomænet .dk (f.eks. ”co.dk” eller ”ibm.dk”), som indtil 1999, hvor DIFO trådte ind på det danske domænenavnemarked, blev administreret af de enkelte Internetserviceleverandører for egne kunder;
- (7) at den danske stat er henvist til, i stedet for den nuværende lov nr. 598 af 24. juni 2005, som bygger på DIFO’s misforståelse af domænenavnesystemet, at vedtage en ny domænenavnelov, som i stil med f.eks. færdselsloven ikke bygger på påstået leverandør/kundeforhold eller forretningsbetingelser mv.,

men er begrundet i den lovgivende magts adgang til at kunne fastsætte generelle regler på Danmarks territorium;

(8) at sagsøgernes rettigheder til TCP/IP teknologien og det tilhørende domænenavnesystem afledes direkte af den amerikanske stat;

(9) at sagsøgerne på ingen måde afleder deres rettigheder til teknologien fra ICANN og/eller DIFO og/eller den danske stat;

(10) at det beror på en misforståelse, når Videnskabsministeriet i lov nr. 598 af 24. juni 2005 antager at have adgang til at fastsætte bestemmelser for administrationen af topdomænet .dk, herunder at administratoren VeriSign Inc. skal opfylde betingelserne i lovens §§ 6 – 11;

(11) at Videnskabsministeriet vidste, burde have vidst eller burde have indset, at lov nr. 598 af 24. juni 2005 hovedsageligt bygger på forkerte oplysninger om faktiske og retlige forhold, og at Videnskabsministeriet desuagtet fremsatte lovforslaget for Folketinget;

(12) at Folketinget gennem forarbejderne til lov nr. 598 blev tilført den fejlagtige opfattelse, at ICANN havde den fornødne kompetence til at overdrage .dk topdomænet til den danske stat, og at ICANN rent faktisk havde overdraget .dk topdomænet til den danske stat;

(13) at Videnskabsministeriet vidste, burde have vidst eller burde have indset, at ICANN, som er en amerikansk brancheinteresseorganisation, ikke har nogen juridisk kompetence til at tildele den danske stat juridiske rettigheder i forhold til .dk topdomænet eller domænenavnesystemet eller Internettet, således som det fejlagtigt er lagt til grund for domænenavnelovens § 2, jf. bemærkningerne til lovforslaget, jf. bilag 1 og 2;

(14) at Videnskabsministeriet vidste, burde have vidst eller burde have indset, at foreningen DIFO, som betegner sig selv som ”brancheaktørernes forening”, ingen juridisk kompetence har i forhold til .dk topdomænet eller Internettet, og i øvrigt heller ikke har beføjelser til at tilpligte danske indehavere af andendensdomænenavne til at være omfattet af foreningens regler mv., jf. i øvrigt Østre Landsrets kendelser af 30. august 2002 og af 4. september 2003;

(15) at Videnskabsministeriet vidste, burde have vidst eller burde have indset, at ICANN's aftalememo-
randum af 25. november 1998 med USA's handelsministerium ikke forpligter Internetbrugere, hverken
på dansk territorium eller andet sted, at være omfattet af foreningen DIFO's regler mv.;

(16) at Videnskabsministeriet vidste, burde have vidst eller burde have indset, at det er USA's regering
og selskabet VeriSign Inc. - og ikke ICANN eller DIFO - der administrerer og kontrollerer domænenav-
nesystemet og .dk topdomænet;

Grundlovens § 3

(17) at lov nr. 598 af 24. juni 2005 udgør en krænkelse af grundlovens §3, og den europæiske menne-
skerettighedskonventions artikel 6 stk.1, idet loven har grebet ind i verserende retssager mellem DIFO
og sagsøgerne, også for så vidt angår rettigheder, der er stiftet før lovens vedtagelse;

(18) at domæneudvalget var inhabilt, jf. forvaltningslovens kapitel 2 og retsplejelovens kapitel 5;

(19) at Videnskabsministeriet har tilsidesat god forvaltningsskik ved at bifalde, at DIFO's ledelse og
deres advokat optræder i dobbeltrolle i forhold til domæneudvalgets arbejde og den nu vedtagne lov nr.
598 af 24. juni 2005;

(20) at lov nr. 598 af 24. juni 2005 udgør en singular lovgivning, der yderligere alene er til gavn for den
ene af parterne, DIFO;

(21) at § 6 i lov nr. 598 af 24. juni 2005 udgør en afgørelse af de mellem sagsøgerne og DIFO verseren-
de retssager;

(22) at §11 stk. 2, pkt. 3 af loven tillige udgør en afgørelse af de mellem sagsøgerne og DIFO verseren-
de retssager, jf. i øvrigt bemærkninger til lovforslaget;

(23) at Videnskabsministeriet vidste, burde have vidst eller burde have indset, at såvel grundlaget for
nedsættelse af domæneudvalget som den anvendte fremgangsmåde i forbindelse med udvalgets kom-
missorium og for sammensætningen af domæneudvalgets medlemmer, der hovedsageligt består af
DIFO's ledelse og deres advokat mv., er i strid med forvaltningslovens bestemmelser, navnlig bestem-
melserne i denne lovs kapitel 2;

(24) at Videnskabsministeriet vidste, burde have vidst eller burde have indset, at domænenavneloven er en singular lovgivning, hvis primære formål har været at tildele foreningen DIFO og DK Hostmaster A/S monopol på domænenavnemarkedet og juridisk kompetence til at kunne inddrage domænenavnerettigheder;

EMRK artikel 6 og 11

(25) at sagsøgerne på ingen måde deler foreningen DIFO's *politiske synspunkter*, ligesom sagsøgerne på ingen måde ønsker at støtte eller sympatisere med foreningen DIFO's *politiske handlinger*, hvorfor domænenavnelovens krav om, at sagsøgerne skal tvangstilknyttes foreningen udgør en krænkelse af sagsøgenes rettigheder i henhold til den Europæiske Menneskerettigheds-konventions (EMRK) artikel 11, jf. bl.a. den Europæiske Menneskerettighedsdomstolens afgørelse af 11. januar 2006 i sagerne 52562/99 og 52620/99, Sørensen & Rasmussen v. Denmark, idet det yderligere bemærkes, at sagsøgerne ingen nytteværdi har af at være knyttet til foreningen DIFO, ligesom sagsøgerne ingen ydelser har modtaget eller vil modtage af DIFO;

(26) at Videnskabsministeriet's argumentation gør det endnu mere klart, at Videnskabsministeriet ved loven har taget stilling til verserende retssager og dermed overtrådt grundlovens § 3, jf. sagsøgenes påstand nr. 1.

(27) at Videnskabsministeriet vidste, burde have vidst eller burde have indset, at domænenavnelovens krav om, at sagsøgerne og andre borgere skal tvangstilknyttes brancheforeningen DIFO, udgør en krænkelse af sagsøgenes rettigheder i henhold til den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 11.

Grundlovens § 73

(28) at § 2 i lov nr. 598 af 24. juni 2005 udgør en uhjemlet og retsstridig ekspropriation af sagsøgenes bestående rettigheder, som sagsøgerne har fået tildelt af den amerikanske stat;

(29) at lov nr. 598 af 24. juni 2005 grundlæggende og på centrale og afgørende punkter bygger på usandfærdige oplysninger, idet den danske stat med lov nr. 598 af 24. juni 2005 hævder at aflede kompetencer fra ICANN, selv om dette ikke er tilfældet, idet den danske stat på intet tidspunkt er blevet tildelt de i loven anførte rettigheder og kompetencer fra ICANN;

(30) at den amerikanske stat og selskabet VeriSign Inc. med bindende virkning for den danske stat har indgået aftaler om, at det alene er selskabet VeriSign Inc. i USA og ingen andre organisationer, der skal

administrere topdomænenavne i verden, herunder topdomænet ".dk", hvorfor de i lov nr. 598 af 24. juni 2005 fastsatte bestemmelser for at kunne blive administrator for topdomænet ".dk", jf. lovens §§ 6-11, er uvirksomme. Uanset bestemmelserne i lov nr. 598 af 24. juni 2005 er og forbliver administratoren af topdomænet ".dk" VeriSign Inc. i USA;

(31) at det er forkert, når Videnskabsministeriet på side 6 af sin duplik hævder, »at sagsøgerne har fået en fuldstændig og tilbundsgående prøvelse af den reelle konflikt mellem Digital Marketing Support (DMS) og DIFO ved Sø- og Handelsrettens dom af 15. juni 2004 og Højesterets dom af 23. januar 2006«, idet der alene er tale om afvisning af de nedlagte påstande;

(32) at sagsøgerne aldrig har været medlem af foreningen FIL eller været en del af foreningen FIL's kundeportefølje eller modtaget ydelser fra FIL;

(33) at sagsøgerne alene havde indgået anmelder-virksomhedsaftale med Tele Danmark v/DKnet A/S, synspunktet som i øvrigt er tiltrådt af Østre Landsret i forbindelse med kendelsen af 30. august 2002;

(34) at DIFO forud for vedtagelsen af lov nr. 598 af 24/6 2005 ikke besad juridisk kompetence til at forpligte nogen til at være omfattet af DIFO's regler mv;

(35) at foreningen DIFO ingen ydelser leverer til andre end foreningens egne medlemmer, akkurat som foreningen FIL ingen ydelser har leveret til andre end foreningens egne medlemmer;

(36) at DIFO blot er en blandt flere investorer, som har økonomiske interesser i domænenavneadministration, og DK Hostmaster A/S blot en blandt flere Internet-aktører, som er berettiget til at administrere egne kunders domænenavne under top domænet .dk i domænenavnedatabasen;

(37) at DIFO imidlertid har varetaget sine økonomiske og aktionærinteresser i det danske domænenavnemarked ved retsstridigt og usandfærdigt at hævde at have fået »tildelt opgaven med at styre det danske navnerum på Internettet« og være blevet »givet en faktisk magtposition i forhold til domænenavnsdatabasen under det danske top level domæne« og »en eneret til at administrere 2.ordensdomæner under .dk« mv. af den amerikanske interesseorganisation ICANN, som DIFO hævdede havde fået tildelt en påstået kompetence i forhold til domænenavnesystemet af USA's handelsministerium;

(38) at DIFO ganske enkelt ingen ydelse har leveret til sagsøgerne;

(39) at sagsøgerne hverken har tildelt DIFO en eneret på administration af domænenavne under topdomænet .dk eller givet afkald på deres ret til også – (sideordnet med f.eks. DK Hostmaster A/S og andre, jf. *Shared Registration System*) - at være administrator for egne kunders domænenavne under .dk topdomænet;

(40) at Videnskabsministeriet, ved lov nr. 598 af 24. juni 2005 har iværksat en proces, som både direkte og indirekte har til formål eller til følge at afgøre eller fastsætte rammer for afgørelse af de verserende retssager mellem sagsøgerne og foreningen DIFO, jf. bl.a. DIFO's påberåbelse af lovens bestemmelse i de fortsat verserende retssager.

Derudover gøres det særligt gældende til støtte for påstand 1,

(41) at der på tidspunktet for vedtagelsen af lov nr. 598 verserede en retssag mellem sagsøgerne og tredjemand;

(42) at der ved grundlovens § 3 er indført en adskillelse mellem den lovgivende og den dømmende magts funktioner;

(43) at der ved lov nr. 598, herunder § 27 om lovens ikrafttrædelse, er foretaget indgreb i den omtalte retssag mellem sagsøgerne og tredjemand i strid med det magtadskillelsesprincip, der er indført ved grundlovens § 3, 3. pkt.;

(44) og at denne overtrædelse af grundlovens § 3 bør medføre, at lov nr. 598 i forhold til den ovennævnte, verserende sag mellem sagsøgerne og tredjemand er ugyldig.

Til støtte for påstand 2 gøres det særligt gældende,

(45) at der på tidspunktet for vedtagelsen af lov nr. 598 verserede en retssag mellem sagsøgerne og tredjemand;

(46) og at lov nr. 598 har foretaget indgreb i den omtalte retssag mellem sagsøgerne og tredjemand i strid med den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 6, stk. 1.

Til støtte for påstand 3 gøres det særligt gældende,

(47) at bestemmelsen i § 6 i lov nr. 598 indfører et monopol inden for it- og telemarkedet i Danmark;

(48) at EU for samme marked har indført et princip om fri konkurrence og frit leverandørvalg;

(49) og at bestemmelsen i § 6 i lov nr. 598 er i strid med det nævnte EU-princip.

Til støtte for påstand 4, 5, 6 og 7 gøres det særligt gældende,
(50) at de aftaler, der er indgået mellem det amerikanske registrerede selskab "ICANN" og den amerikanske regering, ikke medfører, at der af "ICANN" kan træffes beslutninger med bindende virkning for it- og telemarkedet, hverken i USA eller i andre lande;

(51) at Internettet er stillet til rådighed for det internationale samfund af den amerikanske stat;

(52) at bestemmelserne i § 2 og § 3, stk. 2 i lov nr. 598 er i strid med nævnte princip.

Til støtte for den principale påstand under påstand nr. 8 gøres det særligt gældende,
(53) at sagsøgernes rettigheder i henseende til at drive virksomhed med domænenavneadministration er anerkendt såvel i USA som i Danmark;

(54) at lov nr. 598 i forhold til sagsøgerne, som ikke har ønsket at overdrage domænenavne eller at op-høre med at drive virksomhed med domænenavneadministration, indebærer en tvangsmæssig afståelse af sagsøgernes rettigheder;

(55) at denne tvangsmæssige afståelse er omfattet af grundlovens § 73;

(56) at der ifølge grundlovens § 73, stk. 1 kun kan ske ekspropriation, når almenvellet kræver det;

(57) at der ifølge grundlovens § 73, stk. 1 kun kan ske ekspropriation, såfremt dette sker mod fuld erstatning;

(58) at lov nr. 598 hverken indeholder en stillingtagen til betingelsen om almenvellet eller til betingelsen om fuld erstatning;

(59) at lov nr. 598 ikke er forelagt for og vedtaget af Folketinget som en lov, der medfører ekspropriation af bl.a. sagsøgernes ejendomsrettigheder;

(60) at den tvangsmæssige afståelse af sagsøgernes ejendomsrettigheder ikke er påkrævet af hensyn til almenvellet;

(61) at de fordele for foreningen "DIFO" og for selskabet "DK Hostmaster A/S", som den tvangsmæssige afståelse måtte indebære, ikke opfylder kravet om, at afståelsen skal være påkrævet af hensyn til almenvellet;

(62) at lov nr. 598 som følge af den manglende overholdelse af kravene i grundlovens § 73 er ugyldig.

Til støtte for den subsidære påstand under påstand nr. 8 gøres det særligt gældende,

(63) at den tvangsmæssige afståelse af sagsøgernes ejendomsrettigheder medfører, at sagsøgerne i medfør af grundlovens § 73 har krav på fuld erstatning.

Den af Østre Landsrets 22. afdeling fremførte argumentation ved kendelsen af 30. august 2002, gentages som sagsøgernes anbringender ...

Den af Østre Landsrets 18. afdeling fremførte argumentation ved kendelsen af 4. september 2003, gentages som sagsøgernes anbringender ...

Den af "9th U.S. Circuit Court Of Appeals" fremførte argumentation ved afgørelsen af 25. juli 2003 i sagen om domænenavne "sex.com", gentages som sagsøgernes anbringender...
..

Videnskabsministeriet har til støtte for de nedlagte påstande procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument og har således overfor begge sagsøgernes påstand 1 og 2 gjort gældende, at begge påstandene indeholder et element af et anbringende, og at påstandene derfor ikke kan indgå i en domskonklusion i den form, hvori de er nedlagt, jf. Højesterets dom i UfR 2002, side 1245 H.

Videnskabsministeriet har endvidere gjort gældende, at sagsøgerne ikke har anført noget som helst om sagen, der forklarer, hvorfor § 28 i lov nr. 598 af 24. juni 2005, der er en overgangsbestemmelse, skulle være i strid med grundlovens § 3 eller Menneskerettighedskonventionens artikel 6, og denne del af påstanden kan derfor ikke tages til følge, jf. UfR 2000, side 1533 H.

Sagsøgerne har ikke en retlig interesse i at nedlægge en påstand om, at fire generelle lovbestemmelser skulle være ugyldige. Sagsøgerne kan ikke opnå mere end en dom om, at lovbestemmelserne ikke kan finde anvendelse. En påstand herom ville dog forudsætte en ganske klar identifikation af, hvad det er for en sammenhæng lovbestemmelserne ikke kan finde anvendelse på. Da en sådan identifikation ikke er sket, må påstandene afvises.

Til støtte for frifindelsespåstanden er det gjort gældende, at loven efter sit indhold går ud på at fastlægge det fremtidige administrationssystem vedrørende internetdomæner, der særligt tildeles Danmark. Loven trådte i kraft den 1. juli 2005, jf. § 27, stk. 1, og i medfør af almindelige retsprincipper gælder loven som udgangspunkt kun dispositioner, der foretages efter lovens ikrafttræden, eller for den fremtidige virkning af allerede foretagne dispositioner, jf. § 27, stk. 2.

Det bestrides, at loven tilsigter at påvirke udfaldet af retssager, der verserede ved domstolene, da loven trådte i kraft. Det er da heller ikke af sagsøgerne påvist, at udfaldet af retssagen mellem Digital Marketing Support og DIFO ved dommen i UfR 2006, side 1189 H, overhovedet er blevet påvirket af, at loven var trådt i kraft, da Højesteret afsagde dom.

Særligt for så vidt angår påstand 2 har Videnskabsministeriet bemærket, at sagsøgerne har adgang til at få prøvet alle de påstande ved domstolene, som de har en retlig interesse i, og som ikke i kraft af påstandens formulering er uegnede til at indgå i en domskonklusion. Menneskerettighedskonventionens artikel 6 er derfor ikke overtrådt. At sagsøgerne i flere retssager har fået afvist en række påstande er uden sammenhæng med indholdet af lov nr. 598/2005.

En eventuel strid mellem en lov og Menneskerettighedskonventionen kan i øvrigt ikke medføre, at loven er ugyldig.

Ad sagsøgernes påstand 3:

Til støtte for afvisningspåstanden har Videnskabsministeriet gjort gældende, at påstanden har et hypotetisk præg. Loven går ikke ud på, at opgaven som administrator af domænenavne skal tillægges foreningen DIFO og/eller et selskab ejet af DIFO. Loven går tværtimod ud på, at IT- og Telestyrelsen på baggrund af et offentligt udbud skal udpege en administrator, der har indgivet et tilbud, som opfylder de fastsatte regler om forudsætninger for deltagelse i udbuddet, til at administrere det eller de internetdomæner, der er omfattet af udbuddet, jf. lovens § 4, stk. 3.

Videnskabsministeren har besluttet, at der skal iværksættes et udbud efter lovens § 4, og udbuddet er for tiden under forberedelse, idet der er udpeget en rådgiver, der skal bistå IT- og Telestyrelsen ved tilrettelæggelsen af udbuddet. Det er derfor endnu ikke muligt at sige noget om, hvorledes udbuddet faktisk vil blive gennemført, og loven indeholder også bestemmelse om, hvad der skal ske, hvis der ikke indkommer et tilbud, der opfylder de fastsatte regler. I så fald kan videnskabsministeren bestemme, at administrationen af domænenavnene skal varetages af IT- og Telestyrelsen, jf. § 4, stk. 4. Lovens § 28 går i den forbindelse blot ud på at opretholde status quo, indtil udbuddet er gennemført.

Sagsøgerne har endvidere ikke identificeret, hvilke EU-regler om fri konkurrence og frit leverandørvalg på it- og telemarkedet, der måtte være gældende. Sagsøgte har derfor fortsat ingen mulighed for at forholde sig til realiteten i påstanden.

Til støtte for frifindelsespåstanden har Videnskabsministeriet gjort gældende, at der ikke findes EU-regler, der pålægger den danske stat at bestemme, at domænenavnet ".dk" ikke må administreres af en bestemt administrator, uanset om denne er udpeget efter afholdelse af udbud.

Ad påstand 4:

Til støtte for afvisningspåstanden er det gjort gældende, at sagsøgerne ikke har nogen retlig interesse i at opnå en dom af det nævnte indhold over for sagsøgte.

Påstand 4 må endvidere afvises, idet Højesteret ved dommen i UfR 2006, side 1189 H, har fastslået, at DIFO forud for vedtagelsen af lov nr. 598/2005 havde kompetence til at fastsætte regler om tilbagekaldelse af anden ordens domænenavne. Højesterets dom har naturligvis retskraft i forholdet mellem retssagens parter, Digital Marketing Support og DIFO, og sagsøgerne i denne sag kan ikke uden at tilside-sætte denne retskraft af højesteretsdommen søge at opnå dom over for Videnskabsministeriet i overensstemmelse med påstand 4.

Det er herudover gjort gældende, at påstand 4 navnlig indeholder et anbringende, nemlig at DIFOs nævnte kompetence ikke kan udledes af aftaler, der er indgået mellem ICANN og den amerikanske regering. Det gøres gældende, at sagsøgerne ikke har nogen retlig interesse i at få en dom om dette tema, idet det afgørende jo er, om DIFO har kompetence til at slette eller inddrage de af sagsøgerne registrerede domænenavne under topdomænet ".dk", hvorimod den mere detaljerede afgørelse af, hvad der er grundlaget for en sådan tilbagekaldelsesbeføjelse, er uden betydning.

Til støtte for frifindelsespåstanden har Videnskabsministeriet gjort gældende, at Videnskabsministeriet ikke er rette sagsøgte i forhold til påstand 4. Det gøres endvidere gældende, at DIFO har den nævnte kompetence i kraft af de omstændigheder, der fremgår af Højesterets nævnte dom.

Ad sagsøgernes påstand 5:

Til støtte for afvisningspåstanden har Videnskabsministeriet gjort gældende, at sagsøgerne ikke har nogen retlig interesse i at opnå en pådømmelse af denne påstand. Afgørende er, om lovens § 2 kan håndhæves i overensstemmelse med sit indhold, hvorimod det ikke påvirker retsforholdet mellem sagsøgerne og sagsøgte, hvilket retsforhold der er mellem sagsøgte på den ene side og ICANN, VeriSign, den amerikanske regering eller andre udenlandske myndigheder eller organisationer på den anden side.

Til støtte for frifindelsespåstanden er det gjort gældende, at § 2 i lov nr. 598/2005 er gyldigt fastsat af den danske lovgivningsmagt, og at sagsøger navnlig ikke har påvist noget andet retsgrundlag, som skulle give sagsøger rettigheder uafhængigt af, hvad den danske lovgivningsmagt bestemmer skal være gældende ret i Danmark. Sagsøgerne har tidligere under retssagen gjort gældende, at sagsøgernes rettigheder til domænenavnssystemet afledes direkte af den amerikanske stat, men sagsøgerne har ikke fremlagt nogen form for dokumentation for postulaterne.

Det gøres gældende, at regelgrundlaget mellem den amerikanske regering og ICANN, herunder de principper, der knytter sig til ICANN's samarbejde med Governmental Advisory Committee, og som er gengivet i Sø- og Handelsrettens dom, UfR 2006, side 1192-93, bestemmer, at den ultimative myndighed med hensyn til de grundlæggende retsprincipper i forbindelse med ccTLD'en ligger hos den relevante regering eller offentlige myndighed, dvs. for Danmarks vedkommende den danske regering og lovgivningsmagt.

Det tilkommer derfor efter det nævnte regelgrundlag de danske myndigheder at bestemme, hvorledes tildelingen af internetdomæner skal ske under første ordens domænet ".dk".

Ad påstand 6:

Til støtte for afvisningspåstanden har Videnskabsministeriet gjort gældende, at påstand 6 er upræcis og ikke egnet til at blive taget under påkendelse i den foreliggende form. Det gøres endvidere gældende, at påstand 6 skal afvises, fordi påstanden går ud på at afkræve landsretten et responsum. Det er uden betydning for retsforholdet mellem sagsøgerne og sagsøgte, om det er den amerikanske stat og selskabet VeriSign eller ICANN (eller DIFO), der stiller domænenavnesystemet og topdomænet ".dk" til rådighed for det globale internetsamfund. Afgørende er jo, om den danske lovgivningsmagt har

kompetence til at bestemme, hvilke generelle regler der skal gælde i Danmark. Det kan i den forbindelse have interesse, hvilke regler der måtte være fastsat internationalt for administrationen af domænenavnesystemet i de enkelte lande, men det er ikke i sig selv af betydning, om sådanne regler er udstedt af det ene eller det andet selskab.

Det er endvidere afgørende for sagens realitetsbehandling, hvad det vil sige, at domæne-navnesystemet og topdomænet ".dk" "stilles til rådighed" for det globale internetsamfund. Dette centrale punkt er ikke berørt i sagsøgernes processkrifter, hvorfor påstanden må afvises.

Til støtte for frifindelsespåstanden er det gjort gældende, at der ikke i regler fastsat af den amerikanske regering, VeriSign eller andre er bestemmelser, der bindende for den danske stat afskærer lovgivningsmagten fra at bestemme, at topdomænet ".dk" skal administreres af en myndighed eller juridisk person, der er udpeget efter afholdelse af udbud, og som skal overholde en række nærmere fastsatte bestemmelser for at sikre en saglig og ligelig administration. Sagsøgerne har ikke påvist folkeretlige regler eller andre ikke-danske regler, der har direkte virkning i Danmark i den forstand, at de kan tilsidesætte en dansk lov, jf. UfR 2006, side 770 H.

Ad påstand 7:

Til støtte for afvisningspåstanden har Videnskabsministeriet gjort gældende, at sagsøgerne ikke har nogen retlig interesse i at opnå dom efter påstand 7 i forhold til sagsøgte.

Til støtte for frifindelsespåstanden er det gjort gældende, at Videnskabsministeriet ikke er rette sagsøgte i forhold til påstand 7, men at det i øvrigt fremgår af dommen i UfR 2006, side 1189 H, at retsforholdet mellem DIFO og indehavere af domæneadresser, herunder Digital Marketing Support ApS, er af aftaleretlig karakter. Hvilke ydelser DIFO leverer eller har leveret, har Videnskabsministeriet ingen mulighed for at have nogen mening om.

Ad påstand 8:

Til støtte for frifindelsespåstanden har Videnskabsministeriet gjort gældende, at lov nr. 598/2005 har karakter af en generel erhvervsregulering, der tilsigter at varetage saglige hensyn.

Det bestrides, at sagsøgerne i Danmark har en anerkendt ret til at drive virksomhed med domænenavneadministration. Hvilken ret sagsøgerne har i USA er udokumenteret og i øvrigt irrelevant.

Sagsøgernes påstand 8 bygger på en retsopfattelse, som imidlertid er tilsidesat ved Højesterets dom i UfR 2006, side 1189, og loven indeholder ikke regler, som på dette punkt er anderledes end dem, der er fastslået som gældende ret allerede forud for lovens ikrafttræden.

Særligt vedrørende det subsidiære element i påstand 8 har Videnskabsministeriet anført, at påstanden har et hypotetisk præg og derfor bør afvises. Sagsøgernes domænenavne inddrages ikke i kraft af selve lov 598/2005. Hvis de senere måtte blive inddraget, må det bero på en vurdering af begrundelsen for beslutningen om inddragelse, om der foreligger forhold, der berettiger sagsøgerne til erstatning. I den forbindelse bemærkes særligt, at en inddragelse, der begrundes i, at sagsøger handler i strid med god domænenavneskik, naturligvis ikke udløser erstatning.

Overfor Anani Voulé:

Til støtte for afvisningspåstanden har Videnskabsministeriet gjort det samme gældende som over for sagsøger 1, men herudover bemærkes, at sagsøgte har opfordret sagsøger 2 til at dokumentere, at sagsøger 2 har en retlig interesse i søgsmålet, ved siden af sagsøger 1.

Sagsøger 2 har ikke dokumenteret, at han personligt råder over rettigheder til domænenavne stiftet forud for oprettelsen af DIFO.

På den baggrund gøres det gældende, at sagsøger 2's søgsmål må afvises, også i forhold til de 8 nu nedlagte påstande.

Rettens begrundelser og resultat

Anani Voulé har ikke dokumenteret, at han personligt råder over rettigheder til domænenavne stiftet forud for oprettelsen af DIFO. Herefter og idet Anani Voulé heller ikke i øvrigt har dokumenteret, at han har en retlig interesse i sagen, afvises Anani Voulés søgsmål for så vidt angår alle 8 påstande.

Ad påstand 1 og 2:

Lov nr. 598 af 24. juni 2005 om internet-domæner, der særligt tildeles Danmark, fastsætter ifølge lovens forarbejder en ramme for administrationen af internet – domænet .dk samt andre internet - domæner, der særligt tildeles Danmark og loven har baggrund i en flerhed af hensyn. Det fremgår således bl.a. af forslaget almindelige bemærkninger, at: "Lovforslaget indeholder helt overordnet set: Rammene for udpegningen af administrator for de enkelte internet-domæner ved offentligt udbud. De overordnede krav, der stilles til administrator. En fastholdelse og sikring af en høj grad af selvregulering, hvor admi-

nistrator fortsat fastsætter forretningsbetingelser og vilkår for registranter af internet-domænenavne. Enkelte regler for borgere, der registrerer eller ønsker at registrere et internet-domænenavn.”.

Landsretten finder således ikke at loven reelt er en endelig afgørelse af en konkret retstvist, hvorfor loven ikke findes at stride mod hverken grundlovens § 3, 3. pkt. eller den europæiske menneskerettighedskonventions art. 6. Herefter tages Videnskabsministeriets subsidiære påstand om frifindelse til følge.

Ad påstand 3:

Påstanden er behæftet med en sådan uklarhed og ubestemthed, at Videnskabsministeriets påstand om afvisning af denne påstand tages til følge.

Ad påstand 4:

Henset til Højesterets dom af 23. januar 2006 i justifikationssagen mellem Digital Marketing Support ApS og DIFO findes Digital Marketing Support ApS ikke at have retlig interesse i en påkendelse af påstand 4 i forhold til Videnskabsministeriet, hvorfor Videnskabsministeriets påstand om afvisning tages til følge.

Ad påstand 5:

Det fremgår af lovens § 2, at: ”Internet-domæner, der særligt tildeles Danmark, tilhører den danske stat.”. På den baggrund findes Digital Marketing Support ikke at have retlig interesse i en pådømmelse af den nedlagte påstand. Herefter tages Videnskabsministeriets påstand om afvisning til følge.

Ad påstand 6:

Landsretten finder, at påstanden er upræcis og ikke er egnet til at blive taget under påkendelse, hvorfor Videnskabsministeriets påstand om afvisning tages til følge.

Ad påstand 7:

Idet DIFO ikke er part i nærværende sag findes Digital Marketing Support ApS ikke at have retlig interesse i at opnå dom efter denne påstand i forhold til Videnskabsministeriet, hvorfor Videnskabsministeriets påstand om afvisning tages til følge.

Ad den principale påstand 8:

Det er ved Højesterets dom af 23. januar 2006 i justifikationssagen mellem Digital Marketing Support ApS og DIFO fastslået, at domænenavne, der allerede er registreret til ibrugtagning, kan inddrages, så-

fremt særlige grunde taler herfor. De regler, som nu findes i domænelovens §§ 2, 6, 11 og 28, ændrer ikke den af Højesteret fastslåede retstilstand. De omhandlede bestemmelser i domæneloven fratager således ikke Digital Marketing Support ApS en rettighed, som selskabet havde forud for lovens vedtagelse. Herefter og da domæneloven efter sit indhold har karakter af en generel erhvervsreguleringslov, findes domænelovens §§ 2, 6, 11 og 28 ikke at være i strid med grundlovens § 73, stk. 1. Videnskabsministeriets frifindelsespåstand tages derfor til følge.

Ad den subsidiære påstand 8:

Da påstanden er hypotetisk, findes sagsøgeren ikke for tiden at have retlig interesse i påkendelse heraf, hvorfor Videnskabsministeriets påstand om afvisning tages til følge.

Til dækning af udgifter til advokatbistand og fremstilling af materialesamling skal Digital Marketing Support ApS og Anani Voulé in solidum betale 100.000 kr. i sagsomkostninger til Videnskabsministeriet.

T h i k e n d e s f o r r e t

For Anani Voulé som sagsøger afvises sagen.

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling frifindes for de af Digital Marketing Support ApS nedlagte påstande 1 og 2, samt den principale påstand 8.

De af Digital Marketing Support ApS nedlagte påstande 3-7 samt den subsidiære påstand 8 afvises.

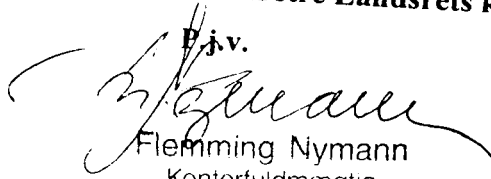
Digital Marketing Support ApS og Anani Voulé betaler in solidum inden 14 dage 100.000 kr. i sagsomkostninger til Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling.

I det indbyrdes forhold hæfter hver af sagsøgerne for 50.000 kr.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den

P.j.v.

Flemming Nymann
Kontorfuldmægtig

13 MRS. 2007